

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Swipe to change

engleză

Succesiunile

Austria

Această fișă informativă a fost realizată în colaborare cu Consiliul Notariatelor din UE (CNUE).

1 Cum se redactează dispoziția pentru cauză de moarte (testament, testament conjunctiv, pact asupra unei succesiuni viitoare)?

La întocmirea unui testament, trebuie să se respecte anumite cerințe oficiale specifice. În dreptul austriac sunt recunoscute următoarele tipuri de testamente: testamentul public, întocmit de un notar sau de o instanță;

testamentul olograf, pe care testatorul trebuie să îl scrie integral de mână și să îl semneze;

testamentul scris (manuscris sau dactilografat de o altă persoană decât testatorul), care trebuie să fie întocmit în prezența a trei martori.

Contractul de succesiune [articolele 1249 și următoarele din Codul civil general al Austriei (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch – ABGB*)] poate fi încheiat numai între soți sau între două persoane care sunt logodite și se căsătoresc efectiv ulterior. Acesta trebuie să aibă forma unui act notarial [în conformitate cu articolul 1(1a) din Legea privind actele notariale (*Notariatsaktsgesetz*)]; este necesară prezența a doi martori sau a unui al doilea notar. Un contract de succesiune, care trebuie să îndeplinească cerințele de valabilitate privind dispozițiile testamentare pentru cauză de moarte, nu poate dispune cu privire la mai mult de trei sferturi din masa succesorală. În acest context, partenerii înregistrați au aceleași drepturi ca și soții/soțiile și partenerii logodiți care urmează să se căsătorească (articolul 1217 din Codul civil general al Austriei).

Testamentul conjunctiv poate fi întocmit numai de către soți sau partenerii înregistrați (articolele 583 și 1248 din Codul civil general al Austriei). Notă:

Instituția „parteneriatului înregistrat” este disponibilă numai pentru persoanele de același sex.

Donațiile pentru cauză de moarte - bunuri oferite de o persoană care se așteaptă să decedeze în viitorul apropiat și asupra cărora dreptul de proprietate intră în vigoare numai după decesul donatorului - sunt reglementate de articolul 956 din Codul civil general al Austriei. Acestea pot fi oferite printr-un legat sau printr-un contract, care trebuie să ia forma unui act notarial.

2 Ar trebui ca dispoziția să fie înregistrată și, dacă da, în ce mod?

Testamentele, contractele de succesiune și orice contracte prin care se renunță la dreptul la rezerva succesorală se pot înregistra în Registrul central al testamentelor din Austria (articolul 140b din Codul notarilor din Austria (*Notariatsordnung*)), cu condiția ca acestea să fi fost depuse la un notar, la o instanță sau la un avocat. Acest registru electronic este gestionat de Camera notarilor din Austria (*Österreichische Notariatskammer*) și este unicul registru pentru testamente care este reglementat prin lege. Instanțele și notarii au obligația să informeze Registrul cu privire la existența oricărui astfel de documente [articolul 140c alineatul (2) din Codul notarilor din Austria]. Scopul înregistrării este de a facilita identificarea acestor documente în timpul procedurilor succesoriale.

3 Există restricții asupra libertății de a dispune pentru cauză de moarte (rezervă succesorală, de exemplu)?

Rezerva succesorală (care limitează gradul de libertate testamentară) se ridică la jumătate din cota-parte legală datorată urmașilor defunctului și, în cazul în care nu există astfel de urmași, la o treime din cota-parte legală datorată rudelor pe linie ascendentă. Rezerva succesorală pentru soț/soție sau partenerul înregistrat supraviețuitor reprezintă jumătate din cota-parte legală. În cazul în care un moștenitor legal nu a avut o relație de familie apropiată cu defunctul, rezerva succesorală poate fi redusă.

Beneficiarii unei rezerve succesoriale pot să renunțe la aceasta înainte de deschiderea succesiunii prin încheierea unui contract (act notarial) cu viitorul testator.

Rezerva succesorală reprezintă o creanță pecuniară pentru o proporție din valoarea masei succesoriale.

Dreptul la rezerva succesorală trebuie să fie invocat în instanță în termen de trei ani (articolul 1487 din Codul civil general al Austriei). Termenul de prescripție începe să curgă de îndată ce se prezintă dovada acceptării, în conformitate cu articolul 152 din Legea privind procedurile nelitigioase (*Außerstreitgesetz – AußStrG*).

Se poate renunța la rezerva succesorală în timpul vieții testatorului. Renunțarea trebuie să ia forma unui act notarial sau a unui document oficial al instanței (articolul 551 din Codul civil general al Austriei).

4 În cazul în care nu există o dispoziție pentru cauză de moarte, cine moștenește și în ce proporție?

În cazul în care defunctul era necăsătorit și nu are copii, părinții defunctului moștenesc părți egale. În cazul în care părinții defunctului au decedat înaintea acestuia, frații sau surorile sale sunt moștenitorii legali.

În cazul în care defunctul era necăsătorit, dar are copii care îi supraviețuiesc, copiii moștenesc părți egale.

În cazul în care defunctului îi supraviețuiește soțul/soția, dar nu are copii, soțul/soția devine unicul moștenitor, atunci când nu există părinți, frați/surori și bunici supraviețuitori.

În cazul în care defunctului îi supraviețuiesc soțul/soția și copiii, soția primește o treime din moștenire, iar restul este împărțit în mod egal între copii.

Normele în materie de moștenire pentru partenerii înregistrați sunt aceleași ca pentru soți. Un partener neînregistrat (concubin) primește o cotă-parte din masa succesorală numai dacă există o dispoziție testamentară în acest sens. Cu toate acestea, concubinul supraviețuitor este protejat de dreptul locativ austriac și de Legea austriacă privind coproprietatea asupra locuințelor (*Wohnungseigentumsgesetz*). În cazul în care defunctul și concubinul/concubina acestuia dețineau în comun o locuință (parteneriat privind proprietatea asupra locuinței), cota-parte a defunctului revine concubinului supraviețuitor.

În cazul în care defunctul nu are un soț/soție sau copii, dreptul de succesiune este acordat părinților defunctului și urmașilor acestora (frații și surorile defunctului) (articolele 735 și 736 din Codul civil general al Austriei).

În cazul în care defunctul are copii, dar nu și soț/soție supraviețuitor/supraviețuitoare, copiii moștenesc părți egale (articolul 732 din Codul civil general al Austriei).

În cazul în care defunctul are soț/soție și copii supraviețuitori, soțul/soția moștenește o treime din masa succesorală, plus legatul preferențial acordat prin lege, care îi acordă dreptul asupra obiectelor din gospodărie. Două treimi din masa succesorală sunt împărțite în mod egal între copiii defunctului (articolul 757 din Codul civil general al Austriei).

Partenerii înregistrați au aceleași drepturi ca și soții (articolul 537a din Codul civil general al Austriei). Notă: Instituția „parteneriatului înregistrat” este disponibilă numai pentru persoanele de același sex.

5 Care este autoritatea competentă:

5.1 În materie de succesiune?

Instanța teritorială (*Bezirksgericht*); comisarul de justiție (notarul) ca organ al instanței.

Autoritatea care deține competența materială și teritorială este instanța teritorială în raza căreia se află ultimul domiciliu legal al defunctului (ultima locuință, domiciliul stabil) [articolul 105 din Legea austriacă privind competența judiciară (*Jurisdiktionsnorm – JN*) și articolele 65 și 66 din Legea austriacă privind competența judiciară]. În scopul realizării acestui proces, instanța teritorială se bazează pe serviciile unui notar care acționează în calitate de comisar de justiție (articolul 1 din Legea privind comisarul de justiție (*Gerichtskommissärsgesetz – GKG*)).

5.2 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni?

Instanța teritorială; comisarul de justiție (notarul) ca organ al instanței.

5.3 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unui legat?

Instanța teritorială; comisarul de justiție (notarul) ca organ al instanței.

5.4 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei rezerve succesoriale?

Instanța teritorială; comisarul de justiție (notarul) ca organ al instanței.

6 Scurtă descriere a procedurii de soluționare a unei succesiuni în temeiul legislației naționale, inclusiv pentru lichidarea patrimoniului succesoral și pentru partajul bunurilor (trebuie furnizate și informații din care să reiasă dacă procedura de succesiune este deschisă de o instanță sau de altă autoritate competentă din proprie inițiativă)

Procesul de dezbateră a moștenirii [sau „procedura succesorală” (*Verlassenschaftsverfahren*)] este inițiat de instanța teritorială după notificarea oficială a deschiderii succesiunii. Instanța teritorială competentă este cea din districtul în care defunctul a avut ultima reședință sau domiciliul stabil. Procedura este condusă de un notar în calitate de comisar de justiție și se încheie cu o hotărâre judecătorească.

Procedura succesorală trebuie să fie inițiată oficial de îndată ce instanța ia cunoștință de un deces [articolul 143 alineatul (1) din Legea privind procedura nelitigioasă (*Außerstreitgesetz, AußStrG*)].

Comisarul de justiție identifică moștenitorii ca parte din procedura judiciară succesorală (articolul 797 din Codul civil general al Austriei).

Comisarul de justiție [articolul 1 alineatul (2) punctul 2b și articolul 2 alineatul (2) din Legea privind comisarii de justiție] efectuează un inventar al masei succesoriale, dacă s-a depus o declarație de acceptare condiționată a succesiunii [care limitează răspunderea moștenitorului la valoarea activelor pe care le va primi din masa succesorală]; dacă există persoane care ar putea avea dreptul la o rezervă succesorală; dacă unele dintre persoanele implicate sunt minore sau pot avea nevoie de un reprezentant legal din alte motive; dacă s-a acordat autorizația ca succesiunea să fie separată de bunurile moștenitorului; dacă trebuie să se aibă în vedere succesiunea pentru un moștenitor ulterior sau dacă prin testament s-a creat o fundație privată; dacă există posibilitatea ca patrimoniul succesoral să revină statului din lipsă de moștenitori; sau dacă orice persoană autorizată sau curatorul masei succesoriale solicită acest lucru (articolul 165 din Legea privind procedura nelitigioasă).

7 Cum și când devine cineva moștenitor sau legatar?

Nimeni nu are dreptul să intre în posesia moștenirii din proprie inițiativă. Dimpotrivă, aceasta trebuie să fie predată în mod oficial, astfel încât moștenitorul să dobândească, din punct de vedere juridic, dreptul de proprietate asupra bunurilor moștenite, proces cunoscut sub numele de „devoluțiune a bunurilor” („*Einantwortung*”), în conformitate cu hotărârea instanței de drept succesoral (*Abhandlungsgericht*) (articolul 797 din Codul civil general al Austriei și articolul 177 din Legea privind procedura nelitigioasă). Bunurile pot fi transferate doar în momentul în care procedura judiciară succesorală s-a încheiat și persoanele relevante au depus o declarație de acceptare a succesiunii ca dovadă a dreptului lor de a moșteni. Chiar și în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate este transferat în momentul devoluțiunii, și anume înainte ca noul proprietar să fie înscris în cartea funciară. Cu toate acestea, în cazul în care moștenitorii nu prezintă o cerere de înscriere în cartea funciară într-un interval de timp rezonabil, comisarul de justiție are obligația de a depune cererea în locul acestora.

8 Preiau moștenitorii datoriile defunctului și, dacă da, în ce condiții?

Moștenitorii sunt răspunzători de plata datoriilor defunctului din valoarea totală a activelor acestora. Cu toate acestea, în cazul în care s-a efectuat un inventar, aceștia nu sunt răspunzători cu bunurile proprii, ci numai până la concurența valorii bunurilor moștenite.

9 Ce documente și/sau informații sunt necesare de obicei pentru înregistrarea bunurilor imobile?

Actul prin care s-a dobândit bunul trebuie să fie prezentat instanței care are competențe în materie funciară (*Grundbuchgericht*). Moștenitorii au obligația de a prezenta hotărârea de intrare în posesie, iar legatarii trebuie să prezinte o confirmare oficială. În plus, ar putea fi necesar să se prezinte o dovadă a achitării obligațiilor fiscale, un permis special eliberat în temeiul legislației care reglementează tranzacțiile imobiliare și – după caz – dovada cetățeniei beneficiarului tranzacției, în funcție de legislația landului în cauză.

9.1 Este numirea unui administrator obligatorie sau obligatorie la cerere? Dacă ea este obligatorie sau obligatorie la cerere, ce demersuri trebuie efectuate?

Nu este necesară numirea unui administrator.

9.2 Cine este îndrituit să execute dispoziția pentru cauză de moarte lăsată de defunct și/sau să administreze patrimoniul succesoral?

Un moștenitor care își dovedește în mod corespunzător dreptul la succesiune în momentul deschiderii moștenirii are dreptul de a utiliza și de a gestiona bunurile moștenite și de a reprezenta moștenirea, cu excepția cazului în care instanța de drept succesoral (*Verlassenschaftsgericht*) dispune altfel; dacă acest lucru se aplică mai multor părți, toate părțile își exercită dreptul în comun, cu excepția cazului în care acestea convin altfel [articolul 810 alineatul (1) din Codul civil general al Austriei].

9.3 Ce competențe are un administrator?

Executorul joacă doar un rol secundar în procedura succesorală în Austria, din cauza modului în care instanța gestionează procedura succesorală și a poziției comisarului de justiție, care asigură executarea dorințelor defunctului. În conformitate cu articolul 816 din Codul civil general al Austriei, defunctul poate desemna, în testament, o persoană responsabilă să-i îndeplinească ultimele dorințe. Mandatul persoanei respective este definit prin dispoziție testamentară și poate varia de la verificarea faptului dacă moștenitorul/legatarul îndeplinește anumite condiții sau distribuie corect masa succesorală până la administrarea masei succesoriale.

În cazul în care se organizează o procedură orală în cadrul procesului de convocare a creditorilor masei succesoriale (articolele 813-815 din Codul civil general al Austriei), comisarul de justiție este obligat să notifice data procedurii și, de asemenea, să convoace executorul (articolul 174 din Legea privind procedurile nelitigioase).

10 Ce documente sunt eliberate de obicei, în temeiul legislației naționale, în cursul sau la finalul unei cauze de succesiune pentru atestarea statutului și a drepturilor beneficiarilor? Au aceste documente efecte probatorii specifice?

La cerere, comisarul de justiție trebuie să emită beneficiarilor o confirmare oficială ca dovadă a competenței lor de reprezentare (articolul 172 din Legea privind procedurile nelitigioase).

După ce s-au stabilit definitiv moștenitorii și cotele-părți ale acestora și s-au furnizat dovezi care arată că celelalte condiții au fost îndeplinite, instanța trebuie să transfere moștenitorilor succesiunea (articolul 177 din Legea privind procedurile nelitigioase: hotărârea de intrare în posesie). Pentru a debloca fondurile deținute la instituții de credit este suficientă prezentarea hotărârii de intrare în posesie, în original, certificată ca fiind inatacabilă (articolul 179 din Legea privind procedurile nelitigioase).

Ultima actualizare: 16/10/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Având în vedere retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană, statele membre responsabile cu gestionarea paginilor cu informații naționale actualizează în prezent conținutul de pe acest site. Eventualele fragmente care nu reflectă încă retragerea Regatului Unit nu apar intenționat pe site și vor fi modificate în curând.